31/01/2021

Πανηγυρίζει η Ιερά Μονή Αγίου Αρσενίου Πάρου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Παροναξίας

Το Σάββατο 30 Ιανουαρίου 2021 το μεσημέρι ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παροναξίας κ. Καλλίνικος έπλευσε για την Πάρο από την Νάξο και το απόγευμα χοροστάστησε στον πανηγυρικό Εσπερινό στην Ιερά Μονή Αγίου Αρσενίου (Χριστού Δάσους) Πάρου.

Τη μνήμη του Οσίου Αρσενίου του εν Πάρω τιμάει η Εκκλησία μας σήμερα 31 Ιανουαρίου.

Ο Σεβασμιώτατος ευλόγησε τους προσφερθέντες Άρτους και κήρυξε τον Θείο Λόγο.

Ο Βίος του Αγίου Αρσενίου:

Ο όσιος Αρσένιος Σεργίου Σεργιάδης, κατά κόσμον Αθανάσιος, γεννήθηκε στα Ιωάννινα το έτος 1800 από ευσεβείς και εναρέτους γονείς. Πολύ νωρίς έμεινε ορφανός και από πατέρα και από μητέρα. Σε ηλικία εννέα ετών ήρθε στις Κυδωνίες της Μικράς Ασίας, όπου με τη φροντίδα του Σχολάρχη Αρχιμανδρίτη Γρηγορίου, ανδρός εναρέτου και λογίου,

ενεγράφη στην εκεί Σχολή.

Στην Σχολή αυτή φοίτησε για πέντε χρόνια. Κατά τα τελευταία χρόνια των σπουδών του γνώρισε τον περίφημο γέροντα Δανιήλ. Αυτόν ακολούθησε στο Άγιο Όρος, όπου και εκάρη μοναχός με το όνομα Αρσένιος. Κατά την εξαετή παραμονή του στον Άθωνα έδωσε τον εαυτό του ως πρότυπο μοναχού. Ακολουθώντας τον γέροντα του Δανιήλ ήρθε στην Ιερά Μονή Πεντέλης και στην συνέχεια στην Πάρο και μάλιστα στις ιερές Μονές Λογγοβάρδας και Αγίου Αντωνίου Μαρπήσσης.

Κατόπιν τον βλέπουμε στα νησιά Σίκινο και Φολέγανδρο. Εδώ χειροτονείται Διάκονος και διορίζεται ελληνοδιδάσκαλος, ωφελώντας πολλαπλά και τα μέγιστα στην πνευματική, ηθική, κοινωνική και εθνική εξύψωση του επιπέδου του λαού. Στη Φολέγανδρο παρέμεινε αρκετά χρόνια, εργαζόμενος άοκνα ιεραποστολικώς.

Μετά την κοίμηση του γέροντός του Δανιήλ και παρά τις αντιδράσεις των Φαλεγανδρίων, ανεχώρησε με το σκεπτικό να επανέλθει στο Άγιο Όρος. Όμως, διερχόμενος από την Πάρο και στην Μονή Αγίου Γεωργίου, συνάντησε τον εξ Ηπείρου επίσης καταγόμενο αρχιμανδρίτη Ηλία Γεωργιάδη, Ιεροκήρυκα Κυκλάδων, άνθρωπον σοφίας και αρετής. Ο γέροντας αυτός, με φώτιση Θεού, προέτρεψε τον Αρσένιο τότε να μη μεταβεί στον Άθωνα, αλλά να παραμείνει στην Πάρο, πράγμα και που έπραξε. Και στην Μονή Αγίου Γεωργίου Πάρου, ωσαύτως διέπρεψε στους πνευματικούς αγώνες. Η ζωή του ήταν ζωή άκρας ασκήσεως. Προσευχόταν αδιάλειπτα, μελετούσε νυχθημερόν τον θείο λόγο. Ελάχιστα έτρωγε και κοιμόταν τόσο μόνο, όσα να ζει. Ζούσε ως επίγειος Άγγελος.

Οι πατέρες, βλέποντας την υπομονή, την ταπείνωση, την πραότητα, την ευσέβεια και αγιότητά του, του πρότειναν να χειροτονηθεί πρεσβύτερος. Μα αυτός ο μακάριος, από πολλή ταπείνωση και από επίγνωση του ύψους της Ιερωσύνης, δεν δεχόταν. Παρά ταύτα, κατόπιν πολλών πιέσεων και τη προτροπή του τότε Μητροπολίτη Κυκλάδων Δανιήλ, εδέχθη, αφήνοντας διαχρονικό υπόδειγμα υπακοής και Ιερωσύνης. Διακρίθηκε σε όλες τις αρετές και ανεδείχθη ισάξιος των παλαιών κορυφαίων του Μοναχισμού. Όσο ελάχιστοι, τίμησε την ιδιότητα του Ιερέως και την ιδιότητα του Μοναχού. Ένεκα τούτου, πλήθη πιστών από τα πέρατα της πατρίδος αθρόως προσήρχοντο προς αυτόν, για να του εναποθέσουν το βάρος των αμαρτιών και των προβλημάτων τους, για να δεχθούν την διδαχή και την ευλογία του, για να πνευματοποιηθούν.

Η φήμη του ως αγίου είχε ήδη περάσει στον λαό του Θεού, ενώ ακόμα βρισκόταν στη ζωή αυτή. Μετά από την τελευτή του γέροντος Ηλία, εξελέγη Ηγούμενος της Μονής Αγίου Γεωργίου. Επειδή όμως καθημερινά πλήθη πιστών τον ζητούσαν, αναγκάσθηκε να παραιτηθεί από τις διοικητικές μέριμνες και να στραφεί τελείως

στο πνευματικό έργο. Παράλληλα εκάλυπτε και τις λειτουργικές και πνευματικές ανάγκες των μοναζουσών της Μονής Χριστού Δάσους Πάρου.

Η συνεχής καταπόνηση, ή σκληρή άσκηση και ή σωματική και πνευματική κόπωση, υπέσκαψαν την υγεία του. Οι δυνάμεις του άρχισαν να εξασθενούν. Προαισθάνθηκε το τέλος του. Συγκέντρωσε τις μοναχές και τους έδωσε τις τελευταίες του νουθεσίες. Την 30ή Ιανουαρίου του 1877, μετά τη Θεία Λειτουργία τους είπε: “Αυτή, παιδιά μου, είναι η τελευταία Λειτουργία που ετέλεσα”. Και την επόμενη, 31η Ιανουαρίου, έπειτα από μια ζωή που υπήρξε θυσία ζώσα προς τον Τριαδικό Θεό και ένας ανέσπερος πνευματικός φόρος, παρέδωσε το πνεύμα στον Ύψιστο, τον οποίο από βρέφος αγάπησε, υπηρέτησε, εδόξασε και στον οπαία ανεπέθεσε τη ζωή του. Τα τελευταία του λόγια ήταν τα εξής: “Κύριε, εις χειράς σου παρατίθημι τούτο το ποίμνιο που μου ενεπιστώθης. Σος είμι εγώ, Κύριε, ότι τα δικαιώματά Σου εξεζήτησα”.

Την κοίμησή του όλος ο λαός της Πάρου ομοθυμαδόν θρήνησε και έσπευσε να αποχαιρετήσει τον άγιο, τον Προστάτη του, τον πνευματικό του οδηγό. Το ιερό του λείψανο τέθηκε επί τρεις μέρες σε λαϊκό προσκύνημα. Οι εκδηλώσεις ευλαβείας του λαού ήταν απερίγραπτες. Ο λαός της Πάρου και όταν ζούσε ο όσιος Αρσένιος τον θεωρούσε Άγιο, αλλά και αμέσως μετά την κοίμησή του. Και ή Εκκλησία μας, τον Ιούνιο του 1967 και επίσημα τον ανακήρυξε άγιο.

Ο άγιος Αρσένιος ένεκα της αγιότητάς του έλαβε από το Θεό και όταν ακόμα βρισκόταν στη ζωή, το χάρισμα των θαυμάτων. Είναι πάρα πολλά τα θαύματά του, που ο λαός της Πάρου, αλλά και εκτός Πάρου, γνωρίζει και διηγείται. Έτσι, σε καιρό ανομβρίας, ως άλλος Προφήτης Ηλίας, άνοιξε τους κρουνούς του ουρανού και έφερε βροχή ευεργετική. Αλλά και λάδι μετέφερε μέσα σε καλάθια. Εθεράπευε και βέβαια θεραπεύει ασθενείς, διασώζει από κινδύνους, απομακρύνει δαιμόνια, επιλύει προβλήματα της ζωής και με κάθε τρόπο δείχνει την παρουσία του εντός και εκτός της Μονής Χριστού.

Δεν παρέλειψε και το συγγραφικό έργο. Κάτοχος σπουδαίος παιδείας, όχι μόνο θεολογικής αλλά και φιλοσοφικής και μαθηματικής, συνέγραψε σπουδαία συγγράμματα, τα οποία όμως δε διασώθηκαν, εκτός από ένα και μόνο, δηλαδή το βιβλία που έγραψε το έτος 1832 στην Φολέγανδρο, με τον τίτλο: “ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΡΑΝΙΣΘΕΝ ΥΠΟ ΑΡΣΕΝΙΟΥ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ.”

Αυτός είναι σε γενικές γραμμές ο Άγιος Αρσένιος ο θαυματουργός. Ο λαός της Πάρου ιδιαζόντως τον τιμά και πολύ ευλαβείται την μνήμη του, η οποία πάνδημα και επίσημα τελείται δυο φορές τον χρόνο.

Το επόμενο έτος, και αφού ήδη καθιερώθηκε στη συνείδηση των πιστών ως Άγιος, ο Μητροπολίτης Παροναξίας Χερουβείμ έθεσε τον θεμέλιο λίθο για την ανέγερση ναΐσκου επί του Τάφου του αγίου Αρσενίου, ο οποίος εγκαινιάστηκε την 20η Οκτωβρίου του 1968 από τον Μητροπολίτη Παροναξίας Επιφάνιο, και αφού είχε προηγηθεί, κατά τη 20η Ιουνίου του 1967 η επίσημη ανακήρυξη του Οσίου Αρσενίου ως Αγίου.

Κατά την 20η Σεπτεμβρίου 1998, και αφού πέρασαν 30 χρόνια από τα εγκαίνια του μικρού Ι. Ναού, θεμελιώθηκε από τον Σεβ. Μητροπολίτη Παροναξίας κ. Αμβρόσιο τον Β’ ο Νέος Ιερός Ναός του Αγίου Αρσενίου.

Ο Άγιος εορτάζεται ιεροπρεπώς στην Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως Χριστού (Δάσους) στην Πάρο, όπου και ο Τάφος και το Ιερά του λείψανα, δυο φορές τον χρόνο, την 31η Ιανουαρίου, ημέρα της κοιμήσεως του και την 18η Αυγούστου, ημέρα της Ανακομιδής των Τιμίων Λειψάνων του.

Επίσης εορτάζει κατά την πρώτη Κυριακή του Σεπτεμβρίου, κατά την καθιερωθείσα προσφάτως Σύναξη των Πέντε Αγίων της Παροναξίας, η οποία τελείται στον νεόδμητο Ι. Ναό των Ναξίων Αγίων Νικοδήμου του Αγιορείτου και Νικολάου του Πλανά, στην πόλη της Νάξου.

Ακόμη, την Τρίτη Κυριακή του Σεπτεμβρίου στην Πάρο, όπου επίσης τελείται η Σύναξη των Αγίων.

Δείτε φωτογραφικά στιγμιότυπα από τον Πανηγυρικό Εσπερινό: